

Tiki na dobri poti

Posodobitev — za izvoz

Delovna organizacija Gorenje Tiki je že vse od leta 1981 poslovala s precejšnjimi težavami, ki so svoj vrh dosegle v letu 1983 s precejšnjo izgubo. Lani maja so izgubo pokrili, čeprav so tudi takrat v tekočem poslovanju še imeli rdeče številke, vendar pa so hkrati pripravljali tudi sanacijski program. Tako so imeli v prvih devetih mesecih lani še 58,5 milijona dinarjev izgube, ki pa so jo z dobrim poslovanjem v zadnjem četrtletju le pokrili in poslovno leto končali celo z nekaj sredstvi za poslovni sklad.

Kot pravi direktor Gorenja Tiki Marjan Korinšek so v tem času konsolidirali vodstvo delovne organizacije, dosegli njegovo enotnost, izboljšali so informiranost, precej so izboljšali medsebojne odnose, ki so bili zaradi poslovnih rezultatov skrhani, povečali so disciplino in odgovornost za izvajanje sprejetih nalog, vzpostavili so tesno medsebojno sodelovanje med posameznimi sektorji in oddelki, uvedli so stalno spremljanje uspešnosti poslovanja in realno ocenjevanje pričakovanih poslovnih rezultatov, med bistveno za izboljšanje poslovanja pa sodi tudi zmanjšanje razkoraka med cenami materialov in končnih izdelkov s povečanjem cen božerjev.

Tako so v lanskem letu izdelali 191.042 malolitražnih, 151.567 srednelitražnih in 171 velikih grelnikov vode, 28.458 ventilatorjev in še nekaj drugih izdelkov. Prodali so za 2,5 milijarde svojih izdelkov, kar je 85 odstotkov več kot v letu 1983. Večino svojih izdelkov so prodali na domačem trgu, na tuja tržišča pa so izvozili za 196 milijonov dinarjev blaga. Ob tem je pomembno tudi to, da so se njihova skladišča končnih izdelkov izpraznila, saj so konec leta pričakali z minimalnimi zalogami. S tem so ustvarili 221 milijonov dinarjev čistega dohodka, iz katerega so 167 milijonov dinarjev namenili za bruto osebne dohodke — neto osebni dohodek na zaposlenega je lani znašal v poprečju 21.526 dinarjev — za poslovni sklad so namenili 15 milijonov dinarjev, 16,5 milijona dinarjev so razporedili v rezervni sklad, ostalo pa so namenili za stanovanjski sklad in sklad skupne porabe.

Ob vsem tem pa se v Gorenju-Tikiju dobro zavedajo, da še niso dokončno izplavali iz težav, zato tudi v letošnjem letu namenijo vso pozornost izvajanju sanacijskega programa, ki pa bo moral doživeti nekatere spremembe v dolgoročni programski usmeritvi delovne organizacije. V Tikiju se namreč zavedajo, da bodo težko dosegli večji razvoj na materialno ekstenzivni gradnji grelnikov vode, zato bodo skušali najti nov proizvodni program, ki bo temeljil predvsem na njihovem stanju in večji količini vloženega dela, poleg tega pa bo moč izdelke prodati tudi na tuje trge. To seveda ne pomeni, da bodo prenehali izdelovati grelnike vode, vendar pa bo nujna posodobite

tev njihove proizvodnje, da bodo lahko prodajali svoje izdelke tudi na tujih trgih, kjer so zahteve kupcev glede kakovosti in tehnične opremljenosti večje kot pri nas. Vse to pa bodo v Tikiju lahko izvedli le, če bodo imeli dovolj strokovno usposobljenih in kreativnih delavcev, zato bodo morali voditi ustrezno kadrovsko politiko. V preteklih letih je namreč precej dobrih strokovnjakov zapustilo Gorenje Tiki in to se jim zdaj še kako otepa.

Ugoden nakup v Bali

V poslovalnici Bala ob Celovski cesti 61 že dvajseto leto prodajajo tekstilno blago z manjšimi napakami, ki je seveda tudi cenejše. V majhnem prodajnem prostoru kupci lahko najdejo vse za opremo stanovanja, metrsko blago, zavese, brisače... Blago gre dobro v promet, saj so ga lani prodali za nad 50 milijonov dinarjev, uspešna prodaja pa se nadaljuje tudi letos.

Ana, Marjana in Lidija s svojo prijaznostjo in naveti ustrezajo še tako zahtevnim kupcem, ki prihajajo k njim od vsepovsod.

NAŠI KLICAJI!!!

Luknje namesto cest

Vsak, ki se vsaj malo ukvarja s problemi gospodarskega načrtovanja, dobro ve, da ni dovolj postaviti tovarno, temveč je treba do nje speljati tudi ustrezne infrastrukturne objekte — od cest, vodovoda, električne napeljave do kanalizacije, plinskega omrežja in drugih priključkov. In če si zastavimo vprašanje, kakšno je cestno omrežje v šišenski občini — seveda se zavedamo, da je občina sorazmerno majhno okolje, a vendarle pomemben del mesta, republike in države — so odgovori lahko sila različni. Tisti, ki bolje pozna mestni del občine, bo dejal, da imamo kar dobre ceste in da smo v zadnjih desetih letih zgradili veliko pomembnih prometnic in rešili skoraj vsa najhujša cestna ozka grla. Spomini na dolge kolone vozil na Černetovi ulici, pa pred železniškimi zapornicami v Vižmarjah, pa seveda poleti na Celovski cesti, so že zbledeli. Sedaj imamo sodobno Celovsko cesto, na kateri strokovnjaki sicer nikakor ne morejo zagotoviti zelenega vala — menda bodo že do poletja uvedli računalniški nadzor prometa na najbolj prometni cesti, a ker smo slišali že veliko obljub o uvedbi bolj enostavnega zelenega vala, pa ga še sedaj ni, kaj malo verjamemo v hitrejši pretok prometa — pa Drenikovo cesto, preurejeno industrijsko cesto, podvoz v Vižmarjah, skozi občino teče severna obvoznica — sodobna avtocesta. Res lep napredek, ki je pripomogel k hitrejšemu pretoku prometa, manjši obrabi vozil, k bolj varčnim vožnjam, prihranjenim živcem.

A z vsem le ne smemo biti zadovoljni. Ena glavnih vpadnic proti Ljubljani je namreč od Medvod do Vižmarij tako uničena, da si komaj še zasluži ime cesta, privednik avtomobilska pa ji je bolj v posmeh. Če se peljemo proti Vodiciam, je na cestah toliko lukenj in vzboklin, da včasih misliš, da se voziš po kolovozu. Na cesti proti Gorenjski sta starost ceste in gost promet naredila svoje, na cestah proti Vodiciam so težki tovornjaki, ki prevažajo material na gradbišče avtoceste med Naklim in Ljubljano, povsem uničili dosedanje ceste.

Seveda je povsem jasno, da zaradi gradnje novega trpi staro, vendar pa ne smemo pozabiti na vse tiste ljudi, ki bodo lokalne ceste uporabljali še naprej in ki bodo deležni te zapuščine. Prav zato se zdi upravičena zahteva krajanov ob lokalni cesti proti Vodiciam, da graditelji avtoceste po končani gradnji popravijo tudi dosedanje ceste, da bo po njih možen normalen in varen promet. Sedaj se namreč po teh cestah ni več varno voziti, obraba avtomobilov je prekomerna in edina sreča je, da prometnih nesreč na tem delu zaradi takih cest ni več.

Nova avtomobilska cesta Naklo-Ljubljana bo seveda močno pripomogla k izboljšavi cestnega omrežja v šišenski občini, a vendarle ob tem ne smemo pozabiti, da veliko majhnih kamenčkov tvori velik mozaik. Tako je tudi s cestami in tega se moramo zavedati. Premalo so namreč dobre velike prometnice, če so zanemarjene lokalne ceste.